

РЕШЕНИЕ

№ 25579

гр. София, 02.12.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 35
състав, в публично заседание на 13.11.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Петър Савчев

при участието на секретаря Богданка Гешева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **6720** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 204, ал. 2 от АПК по иск за присъждане на обезщетение по чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ.

Ищецът М. Р., гражданин на Република С. М., съд. адр. [населено място], [улица] твърди, че за периода 10.06.2024 г. – 16.06.2024 г. е настанен в Специален дом за временно настаняване на чужденци /СДВНЧ/ и помещения от затворен тип към ДАБ при МС – Б. със Заповед № 5364з-2221/10.06.2024 г. на директора на ответника ДИРЕКЦИЯ „МИГРАЦИЯ“ – МИНИСТРЕСТВО НА ВЪТГРЕШНИТЕ РАБОТИ, адр. [населено място], бул. „К. М.-Л.“ № 48. Твърди, че заповедта била незаконосъобразна, условията при които бил поставен в СДВНЧ били нехуманни – в това число лоши битови условия, лошо отношения на служителите към него, липсата на достъп до вещите му и до обекти като лафка, кафене, магазин, за да може да си купи основни продукти. Ето защо, моли присъждане на обезщетение за неимуществени вреди в размер на 10 000 лв. , ведно със законната лихва. Моли присъждане на деловодни разноски.

Ответникът по иска го оспорва изцяло и моли да бъде отхвърлен. Претендира деловодни разноски.

Контролиращата страна СГП поддържа становище за неоснователност на иска.

Съдът, като взе предвид твърденията на страните и прецени събраните доказателства, на основание чл. 1, ал. 2 от ЗОДВ във вр. чл. 203, ал. 1 от АПК във вр. чл. 126 и сл. от АПК, приема следното от фактическа и правна страна:

По иска за обезщетение по чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ:

Съгласно чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ държавата и общините отговарят за вредите, причинени на граждани и юридически лица от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на техни органи и длъжностни лица при или по повод изпълнение на административна дейност, както и за вредите, причинени от действието на отменени като незаконосъобразни или обявени за нищожни подзаконови нормативни актове. Съгласно ал. 2, исквете се разглеждат по реда на АПК. Съгласно чл. 205, ал. 1 от АПК, искът за обезщетение се предявява срещу юридическото лице, представлявано от органа, от чийто незаконосъобразен акт, действие или бездействие са причинени вредите. Съгласно чл. 4, ал. 1 от ЗОДОВ държавата и общините дължат обезщетение за всички имуществени и неимуществени вреди, които са пряка и непосредствена последица от увреждането, независимо от това, дали са причинени виновно от длъжностното лице. Материално-правните предпоставки на тази претенция са незаконен административен акт и породени неимуществени вреди от него като пряка последица. В конкретния случай по делото се установява, че спрямо ищеца, на основание чл. 42, ал. 1 от ЗЧРБ е наложена ПАМ „Експулсиране“ № 5364з-2219/10.06.2024 г. Изпълнението на наложената ПАМ е обезпечено със заповед № 5364з-2221/10.06.2024 г., с която на основание чл. 46, ал. 6, ал. 8, ал. 10 от ЗЧРБ ищецът е настанен в Специален дом за временно настаняване на чужденци /СДВНЧ/ и помещения от затворен тип към ДАБ при МС – Б.. Тази заповед е обжалвана пред съда, като с Решение № 10122/27.06.2024 г. по адм.д. № 6093/2024 г. на АССГ, 5-ти с-в, заповедта е потвърдена. Решението на АССГ не е обжалвано. Предвид това, липсва материално-правна предпоставка по чл. 1, ал. 1 от ЗОДВ – незаконосъобразен, акт, действие или бездействие на административен орган. Ето защо, искът е изцяло неоснователен.

В заключение следва да се посочи, че ищецът извежда претърпени неимуществени вреди не само от заповедта за настаняването му в СДВНЧ, но и от твърдяни нехуманни условия в дома. Цитират се разоредбите на чл. 5 от ЕКПЧОС, където изискването за хуманно отношение към лица с ограничено право на свобода е отнесено и към задържани по реда на ЗЧРБ – т. 1, f. Искът по чл. 284, ал. 1 от ЗИНЗС, обаче е неприложим в случая, доколкото съгласно чл. 1 от ЗИНЗС законът урежда изпълнението на наказанията, наложени от съдилищата с влезли в сила съдебни актове, както и правното положение на лица, задържани под стража по реда на Наказателно-процесуалния кодекс, какъвто не е настоящият случай. Ищецът е задържан по реда на ЗЧРБ. Следователно, за фактите по нехуманно отношение към него при задържането му, ищецът следва да има претенция по чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ за вреди от незаконни действия или бездействия на администрацията, при липса на незаконосъобразен акт. По делото не се събраха никакви доказателства за лошите битови условия в дома, независимо от разпределената доказателствена тежест по реда на чл. 170 от АПК с определението № 16861/16.09.2024 г. по настоящото дело, с което е насрочено откритото съдебно заседание. Невъзможността да ползва лафка, магазин, кафене и за си купува чай, напитки и храна, не е нехуманно отношение към ищеца, а режим в дома, който е от затворен тип.

На основание чл. 143, ал. 3 от АПК, на ответника следва да се присъдят деловодни разноски в размер на 100 лв. за възнаграждение за юрисконсулт.

Въз основа на гореизложеното, съдът

Р Е Ш И :

ОТТХВЪРЛЯ изцяло иска с правно основание чл.1, ал. 1 от ЗОДОВ, предявен от ищеца М. Р., гражданин на Република С. М., съд. адр. [населено място], [улица] за осъждане на ответника ДИРЕКЦИЯ „МИГРАЦИЯ“ – МИНИСТРЕСТВО НА ВЪТГРЕШНИТЕ РАБОТИ, адр. [населено място], бул. „К. М.-Л.“ № 48 да му заплати сумата от 10 000 лв. обезщетение за неимуществени вреди.

ОСЪЖДА ищеца М. Р., гражданин на Република С. М., съд. адр. [населено място], [улица] да заплати на ответника ДИРЕКЦИЯ „МИГРАЦИЯ“ – МИНИСТРЕСТВО НА ВЪТГРЕШНИТЕ РАБОТИ, адр. [населено място], бул. „К. М.-Л.“ № 48, на основание чл. 143, ал. 3 от АПК, сумата от 100 лв. деловодни разноси.

Решението подлежи на обжалване от страните, пред Върховен административен съд, в четиринадесетдневен срок от съобщението, че е изготвено.